

Sygn. akt IACa 740/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SA Roman Dziędek (spr.)

Sędzia SA Małgorzata Rybicka - Pakuła

Sędzia SO (del.) Jolanta de Heij - Kaplińska

Protokolant st. sekr. sąd. Joanna Baranowska

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2013 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa G. S.

przeciwko (...) – 6 spółce akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 8 marca 2012 r.

sygn. akt XXIV C 20/10

oddala apelację.

Sygn. akt IACa 740/12

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 8 marca 2012 r. Sąd Okręgowy w Warszawie po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2012 r. w Warszawie na rozprawie sprawy z powództwa G. S. przeciwko (...) - 6 Spółce Akcyjnej z (...) w W. (dalej także – Spółka) o zapłatę:

(1.) zasądził od (...) - 6 Spółki Akcyjnej z (...) w W. na rzecz G. S. 883 650 zł (osiemset osiemdziesiąt trzy tysiące sześćset pięćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 grudnia 2008 r. do dnia zapłaty;

(2.) oddalił powództwo w pozostałym zakresie;

(3.) zasądził od (...) - 6 Spółki Akcyjnej z (...) w W. na rzecz G. S. 16 167 zł (szesnaście tysięcy sto sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Wskazał, że G. S. dochodził wygradzenia za pełnioną w 2007 r. funkcję Prezesa Zarządu pozwanej spółki. Wynagrodzenie to było wynagrodzeniem dodatkowym zależnym od zysku osiągniętego przez spółkę w danym

roku obrotowym. Pomimo, że pozwana spółka osiągnęła założony cel w postaci określonego zysku za rok 2007, wynagrodzenie to nie zostało przez pozwaną wypłacone.

Strona pozwana wnosila o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Zaprzeczyła, aby zostały spełnione warunki powstania roszczenia powoda o zapłatę wynagrodzenia. Kwestionowała dokumenty, które zdaniem powoda były podstawą wypłaty wynagrodzenia ruchomego, zależnego od zysku spółki, a także zakwestionowała sposób wyliczenia przez powoda należnego wynagrodzenia. W szczególności twierdziła, że zysk spółki za rok 2007 r został osiągnięty wyłącznie wskutek sprzedaży spółek zależnych. Gdyby do tej sprzedaży nie doszło, wskaźnik (...) będący podstawą obliczenia wynagrodzenia powoda, były znacząco niższy i nie osiągnąłby poziomu wskazanego przez właściciela spółek jako cel do osiągnięcia za rok 2007. Zdaniem pozwanego zbycie spółek było zdarzeniem nadzwyczajnym, aperiodycznym, a zatem nie może mieć wpływu na sposób ustalenia wysokości należnego powodowi wynagrodzenia.

Pismem z dnia 18 maja 2011 r G. S. rozszerzył powództwo i wniósł o zasądzenie kwoty 484 033, 33 euro wraz z ustawowymi odsetkami od daty wymagalności tytułem należnego wynagrodzenia.

Sąd Okręgowy ustalił, że powód G. S. pełnił funkcję prezesa zarządu spółki akcyjnej (...) - 6 z siedzibą w W. oraz był zatrudniony na podstawie umowy o pracę na stanowisku dyrektora generalnego w tej spółce. Funkcję prezesa zarządu powód pełnił do 30 października 2007 r tj. do daty odwołania go z tej funkcji. Od 27 lipca 2007 r powód był zawieszony w wykonywaniu czynności w zarządzie spółki.

Od 2002 r w związku z pełnieniem funkcji prezesa zarządu spółki (...) - 6, powód otrzymywał wynagrodzenie dodatkowe (niezależnie od wynagrodzenia za pracę) uzależnione od wyniku osiągniętego przez spółkę oraz wynagrodzenie za wykonanie celów przyjętych przez spółkę na dany rok obrotowy. Zgodnie z przyjętymi wówczas zasadami dotyczącymi wynagrodzenia z tytułu osiągnięcia zysku przez spółkę powodowi przysługiwało wynagrodzenie w wymiarze 3% łącznego wyniku przedsiębiorstw wchodzących w skład grupy (...) - 6 nie więcej jednak niż 130 000 euro rocznie. Zasady dotyczące dodatkowego wynagrodzenia były przyjęte uchwałą rady nadzorczej spółki (...) - 6.

Niezależnie od uchwały rady nadzorczej spółki, szczegółowe ustalenia dotyczące zasad przyznawania i wysokości wynagrodzenia zmiennego zależnego od zysku w danym roku obrotowym wynikały z umowy zawartej ze spółką (...) z siedzibą w M., jedynym akcjonariuszem spółki (...) - 6. Przedstawicielem spółki (...) był min. H. S., który jednocześnie pełnił funkcję w radzie nadzorczej spółki (...) - 6.

Właściciel spółki (...) - 6 ustalał również cele do realizacji w danym roku obrotowym indywidualnie z każdym z członków zarządu osobno. Wykonanie tych celów było podstawą wypłaty tzw. wynagrodzenia motywacyjnego.

Wyniki powoda były oparte na wyniku całej grupy (...) - 6 natomiast wyniki innych członków zarządu na przykład J. Z. na wyniku operacyjnym spółki.

Ustalone w 2002 r zasady obowiązywały do 2005 r i w tym roku uległy zmianie.

Nowe zasady dodatkowego wynagrodzenia powoda zależnego od zysku spółki, obowiązywały od dnia 1 stycznia 2005 r i zostały określone w nowym regulaminie wynagrodzenia ruchomego. Zgodnie z regulaminem, podstawą wynagrodzenia ruchomego powoda wypłacanego co roku, był wynik spółki wraz z wynikami spółek, w których (...) - 6 posiadała udziały w danym roku obrotowym. Wypłata wynagrodzenia była uzależniona od stopnia realizacji jednego lub kilku ustalonych na dany rok wskaźników ekonomicznych ,np. łącznego wyniku finansowego, wskaźnika rentowności, płynności finansowej. Wskaźnik ten był ustalany w danym roku obrotowym między zarządem spółki i wiceprezesem Rady Nadzorczej.

W przypadku osiągnięcia celu w 100% powodowi przysługiwało wynagrodzenie w wysokości 130 000 euro, w przypadku osiągnięcia celu powyżej 100% - wynagrodzenie odpowiednio wyższe, obliczone zgodnie z podanym w regulaminie wzorem, maksymalnie jednak 215 000 euro rocznie.

Wyplata wynagrodzenia miała następować za każdy rok sprawowania przez powoda funkcji w zarządzie spółki, po zatwierdzeniu przez Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy bilansu spółki (...) - 6 oraz rachunku zysków i strat grupy (...) - 6 za dany rok obrotowy i po odbyciu zwyczajnego walnego zgromadzenia akcjonariusz spółki (...). W przypadku pełnienia funkcji przez okres krótszy niż rok obrotowy, powód nabywał prawo do wynagrodzenia proporcjonalnie do upływu czasu w wymiarze 1/12 udziału w zysku osiągniętym w wyniku za każdy miesiąc. W regulaminie zastrzeżono również możliwość zweryfikowania wskaźników biznesowych oraz możliwość ich korekty w przypadku uzyskania aperiodycznych przychodów finansowych.

Na rok 2005 r został ustalony dla powoda cel do osiągnięcia w postaci zysku spółki w wysokości 16 mln złotych. Osiągnięcie tego zysku stanowiło 100 % wykonania celu. W 2007 r wskaźnikiem tym było osiągnięcie (...) (zysk/strata bez uwzględnienia odsetek, podatków i amortyzacji) w wysokości 8 mln złotych przez spółkę (...) - 6 wraz ze spółkami, w których posiadała udziały.

Zasady dotyczące przyznawania wynagrodzenia za pełnienie funkcji w zarządzie spółki zostały następnie przyjęte uchwałą Rady Nadzorczej spółki (...) - 6 z dnia 5 października 2005 r. Uchwała ta potwierdziła uprawnienia członków zarządu spółki do wynagrodzenia zależnego od zysku spółki w związku z pełnieniem funkcji w zarządzie. Wynagrodzenie miało być wypłacane za każdy rok pełnienia funkcji, po zatwierdzeniu przez Walne Zgromadzenie bilansu oraz rachunku zysków i strat grupy (...) - 6 za dany rok obrotowy oraz po odbyciu Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia spółki (...). Rozpoczęcie lub zakończenie sprawowania funkcji członka zarządu w trakcie roku obrotowego było podstawą do wypłaty wynagrodzenia proporcjonalnie do przepracowanego okresu według ustalonego wzoru. Wysokość wynagrodzenia była uzależniona od osiągnięcia ustalonych na dany rok obrotowy wskaźników. Ustalenia w tym zakresie miały być czynione między zarządem a Przewodniczącym Rady Nadzorczej spółki (...) - 6 S.A.. Maksymalna kwota wynagrodzenia zmiennego została ustalona na 500 000 euro.

Do 2006 r wypłaty wynagrodzenia z tytułu pełnienia funkcji w zarządzie spółki były realizowane.

W 2007 r powód otrzymał również wynagrodzenie dodatkowe za osiągnięcie celów, jednakże nie zostało wypłacone wynagrodzenie dodatkowe zależne od zysku spółki.

W okresie pełnienia funkcji Prezesa Zarządu przez powoda spółka (...) - 6 posiadała 100 % udziałów w spółkach (...) S.A., (...) S.A., (...) spółce z o.o. i (...) spółce z o.o., które tworzyły tzw. grupę (...) - 6.

W 2007 r spółki (...) S.A., (...) S.A. i (...) zostały sprzedane spółce (...)G. i utworzyły spółkę (...). Zbycie tych spółek poprawiło znacząco wyniki finansowe grupy (...) - 6, gdyż przyniosło zysk w wysokości ponad 48 mln zł. (...) dla spółek grupy (...) - 6 przed sprzedażą udziałów wyniosła 3, 042 mln zł, po sprzedaży była to kwota 21, 872 mln zł. Wynik ten uwzględnia zysk ze sprzedaży wymienionych wyżej spółek.

Powód sprzeciwiał się sprzedaży spółek i został odwołany z funkcji Prezesa Zarządu z dniem 31 października 2007 r oraz przejął inne obowiązki w koncernie B. B..

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał, że roszczenie było usprawiedliwione w wysokości pierwotnie zgłoszonej przez powoda.

Sąd pierwszej instancji przywołał treść art. 368 § 1 k.s.h. oraz art. 370 § 1 k.s.h. Wskazał, że powód był pracownikiem spółki (...) - 6 zatrudnionym na podstawie umowy o pracę na stanowisku dyrektora generalnego, za którą otrzymywał wynagrodzenie zgodnie z przepisami kodeksu pracy, jak również pełnił funkcję prezesa zarządu tej spółki. Kwestię wynagrodzenia członków zarządu reguluje art. 378 § 1 k.s.h. Zgodnie z przepisem, wynagrodzenie członków zarządu zatrudnionych na podstawie umowy o pracę lub innej umowy, ustala rada nadzorcza.

Uznał, że wynagrodzenie, które było przedmiotem postępowania, nie było wynagrodzeniem stanowiącym udział w zysku rocznym spółki, który podlega podziałowi między akcjonariuszy, lecz wynagrodzeniem dodatkowym, którego wypłata była uzależniona od tego, czy spółka osiągnęła w danym roku obrotowym określony, założony dochód.

Zgodnie zaś z art. 379 k.s.h., w umowach między spółką a członkiem zarządu, spółkę reprezentuje rada nadzorcza lub pełnomocnik powołany uchwałą walnego zgromadzenia.

W sprawie niniejszej wszelkie ustalenia dotyczące powoda były podpisane przez przedstawiciela rady nadzorczej pozwanej spółki, który jednocześnie pełnił funkcję w spółce (...), H. S..

Wynagrodzenie za pełnienie funkcji członka zarządu spółki (...) - 6 zostało ustalone uchwałami rady nadzorczej spółki z dnia 18 kwietnia 2003 i 5 października 2005 r., przy czym uchwała z 2003 r utraciła moc. Uchwała zaś z 5 października 2005 r. wskazywała, iż maksymalna kwota rocznej wypłaty wynagrodzenia zmiennego nie może przekroczyć równowartości w złotych kwoty 500 000 euro.

Jednakże, w ocenie Sądu kwota ta stanowiła górną granicę wynagrodzenia dla członka zarządu spółki, a szczegółowe ustalenia dotyczące podstawy i sposobu obliczenia wysokości wynagrodzenia poszczególnych członków zarządu były ustalone w indywidualnie zawieranych umowach z członkami zarządu pozwanej spółki.

Z tego względu powołana uchwała z października 2005 r nie mogła, zdaniem sądu, stać się podstawą wyliczenia należnego powodowi wynagrodzenia w wysokości 500 000 euro, natomiast podstawą takiego wyliczenia była umowa. Niezależnie bowiem od uchwały rady, każdy z członków zarządu zawarł umowę dotyczącą wynagrodzenia dodatkowego. Z powodem również została zawarta umowa o wynagrodzenie dodatkowe uzależnione od osiągnięcia założonych wyników finansowych. Umowa ta została zawarta już w 2002 r i obowiązywała od 1 stycznia tego roku (k. 239 tłumaczenie).

W 2005 r nastąpiła zmiana warunków wypłaty tego wynagrodzenia.

Jego podstawą stało się osiągnięcie założonych na dany rok wyników ekonomicznych, ustalanych między zarządem a wiceprezesem rady nadzorczej. W ocenie Sądu nie ulegało wątpliwości, iż powoływane przez powoda dokumenty z 2002 i 2005 r (w tym opis nowego regulaminu wynagrodzenia ruchomego) stanowiły umowę w zakresie dodatkowego wynagrodzenia powoda z tytułu funkcji pełnionej w zarządzie spółki.

Zawarcie tej umowy było poprzedzone rozmowami między powodem a przedstawicielem właściciela, zawierała one zgodne oświadczenia stron, powód akceptował ustalone postanowienia umowne, zaś pozwany wypłacał na ich podstawie do roku 2006 stosowne wynagrodzenie.

Jak wynika z treści umowy zawartej z powodem, wypłata wynagrodzenia dodatkowego w 2007 roku była uzależniona od osiągnięcia przez spółkę (...) - 6 wraz ze spółkami, w których posiadała udziały a więc (...) S.A., (...) S.A., (...) i (...), wyniku (...) w wysokości 8 mln złotych. Cel ten został uzgodniony między powodem a przedstawicielem rady nadzorczej spółki (...) - 6 H. S. pełniącym jednocześnie funkcję członka zarządu spółki (...).

Uzgodnienia dotyczące celów do osiągnięcia w danym roku obrotowym, były dokonywane indywidualnie z każdym z członków zarządu oddzielnie, tak jak odmiennie kształtowały się podstawy i zasady wynagrodzenia za pełnienie funkcji w zarządzie pozwanej spółki.

Podstawą ustalenia wysokości wynagrodzenia dodatkowego należnego powodowi była dokument znajdujący się na karcie 72 akt sprawy.

Okolicznością sporną w sprawie była kwestia ustalenia, jakie wyniki finansowe przyjąć należy do rozliczenia w sytuacji, gdy w listopadzie 2007 r zostały zbyte akcje spółek (...) oraz (...) wchodzące wcześniej w skład grupy (...) - 6.

Dochód ze sprzedaży wyniósł 48 466 zł, a w rezultacie dochód (...) (bez odsetek, podatków i amortyzacji) dla grupy Hb - 6 składającej się po sprzedaży ze spółek (...) - 6 i (...) wyniósł 21 872 mln złotych.

Zdaniem Sądu kwota ta stanowiła podstawę obliczenia należnego powodowi wynagrodzenia dodatkowego.

Wg Sądu, zarówno uchwała rady nadzorczej jak i umowa zawarta z powodem nie uzależniają wypłaty wynagrodzenia od innych działań powoda, niż wypracowanie określonego zysku spółki. Umowa nie wskazuje również na wynik operacyjny jako podstawę do wypłaty wynagrodzenia.

Jedynym wyłączeniem przewidzianym w umowie jest dochód aperiodyczny, przy czym umowa nie precyzuje, co należy rozumieć pod tym pojęciem.

Zdaniem Sądu dochody spółek mogą pochodzić z różnych źródeł zarówno z działalności operacyjnej jak i sprzedaży majątku, środków trwałych jak również udziałów i akcji w innych spółkach.

Powód wskazywał, iż w latach poprzednich spółka dokonywała szeregu transakcji związanych z zakupem i sprzedażą nieruchomości, akcji i udziałów i były one zawsze traktowane jako przychody związane z funkcjonowaniem spółki a nie przychody aperiodyczne. Zostały one również uwzględnione w dokumencie na karcie 72 i wliczone do dochodu E.. Dochód ze sprzedaży udziałów lub akcji nie stanowi zatem dochodu aperiodycznego, jest to zwykła działalność spółki.

Skoro dochody ze sprzedaży spółek nie powinny zostać wyłączone z dochodu grupy będącego podstawą ustalenia dochodu E., wyliczenie dochodu przez powoda dokonane w pozwie było zatem prawidłowe i Sąd Okręgowy przyjął je jako podstawę rozstrzygnięcia.

Rozliczenie to uwzględniało okres pełnienia funkcji prezesa zarządu przez powoda do daty odwołania.

Kwotę tą zasądzono w wyroku w złotych polskich według średniego kursu NBP obowiązującego w dacie wydania orzeczenia w sprawie. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c. przyjmując datę wymagalności roszczenia na dzień 20 grudnia 2008 r.

Sąd wskazał, że wynagrodzenie dodatkowe miało być płatne po zatwierdzeniu bilansu i rachunku zysków i strat przez akcjonariuszy pozwanej spółki i grupę Hb- 6 a także po odbyciu walnego zgromadzenia akcjonariuszy B. B. AG. Sprawozdanie finansowe grupy (...) - 6 za rok 2007 zostało zatwierdzone dopiero w dniu 15 grudnia 2008 r., a zatem roszczenie powoda stało się wymagalne w dniu 16 grudnia 2008 r przy czym powód w wezwaniu do zapłaty wynagrodzenia z dnia 3 grudnia 2008 r wnosił o dokonanie przelewu do dnia 20 grudnia 2008 r. Sąd zasądził zatem odsetki ustawowe od zasądzonej kwoty od dnia 21 grudnia 2008 r przyjmując, iż od tej daty pozwany pozostawał w zwłoce z wypłatą wynagrodzenia.

W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddaleniu o orzekł o kosztach procesu na podstawie art. 98 k.p.c.

Apelację od tego wyroku wniosła pozwana Spółka.

Zarzuciła wyrokowi naruszenie przepisów procesowych mających istotny wpływ na wynik sprawy: art. 321 § 1 k.p.c., art. 229 k.p.c., art. 233 § 1 k.p.c., a ponadto naruszenia przepisów prawa materialnego: błędną wykładnię art. 379 § 1 k.s.h., art. 390 § 1 k.s.h. w związku z art. 379 § 1 k.s.h., a także art. 378 § 1 k.s.h. i art. 379 § 1 k.s.h. oraz 39 k.c. poprzez stwierdzenie, że w okolicznościach niniejszej sprawy możliwe było następcze potwierdzenie umowy dotyczącej ustalenia warunków wynagrodzenia ruchomego powoda w roku 2007 przy założeniu, że taka umowa została faktycznie zawarta, a nadto art. 65 § 1 i 2 k.c.

Wniosła o zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej Spółki kosztów postępowania za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja nie ma uzasadnionych podstaw.

Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i trafnej subsumpcji, za wyjątkiem tej części, gdy stwierdził, że niezależnie od uchwały rady nadzorczej spółki, szczegółowe ustalenia dotyczące zasad przyznawania i wysokości wynagrodzenia zmiennego zależnego od zysku w danym roku obrotowym wynikały z umowy zawartej ze spółką (...) z siedzibą w M., jedynym akcjonariuszem spółki (...) - 6. Co prawda przedstawicielem spółki (...) był min. H. S., który jednocześnie pełnił funkcję w radzie nadzorczej spółki (...) - 6, ale z punktu istotnego w sprawie, jego działania należało odczytywać jako działania w imieniu rady nadzorczej.

W ramach czynionych ustaleń Sąd ten nie naruszył zasad dotyczących swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.), art. 229, ani art. 321 k.p.c.

Na wstępie zauważyć należy, że pozwany w odpowiedzi na pozew nie kwestionował zarówno umowy łączącej powoda z pozwaną z zakresie dodatkowego wynagrodzenia, jak i wyznaczenia celów dla powoda na rok 2007 (v. 49 – verte), połączonych z uzyskaniem określonego wskaźnika (...). Nie kwestionował też wskazanej w pozwie daty wymagalności. A zatem zachodziły podstawy, aby Sąd, przy wsparciu o przepisy art. 229 i art. 230 k.p.c. uznał pewne fakty za przyznane.

Odnosiło się to przede wszystkim do pisma z 10 kwietnia 2007 r. (k. 9) podpisanego, jak przyjął Sąd Okręgowy, przez wiceprezesa rady nadzorczej, a wyznaczającego cele i odsyłającego do pisma z maja 2005 r. Trafnie przy tym uznał, że pismo to w imieniu rady nadzorczej w istocie ustalało warunki finansowe dodatkowego wynagrodzenia, indywidualne dla powoda i korygowało ustalenia przyjęte po maju 2005 r., w regulaminie rady nadzorczej z października 2005 r.

Sąd pierwszej instancji odwoływał się więc tylko pośrednio do wcześniejszej umowy, a zaakcentował zmianę wynagrodzenia dokonaną w 2005 r.; przywołał też regulaminu z tego roku i wskazał na realizowanie umowy z powodem przez Spółkę (w tym zakresie), do roku 2006 r.

Gwoli przypomnienia, za rok 2005 r. zostało powodowi przyznane wynagrodzenie z tytułu udziału w zysku za rok obrotowy 2005, w kwocie 214 825 euro (k. 181 akt).

W tym kontekście, także zarzut naruszenia art. 321 k.p.c. nie mógł zostać uznany za usprawiedliwiony, a „wolta”, jakiej dokonała pozwana w apelacji w stosunku do stanowiska prezentowanego przed Sądem Okręgowym nie mogła być skuteczna, skoro Sąd Okręgowy orzekał poprawnie według stanu sprawy na datę wyrokowania (art. 316 k.p.c.).

Zasadniczą kwestią sporną była ocena, czy wskaźnik (...) ma być odnoszony do wyniku grupy (...) - 6.

Sąd Okręgowy dokonał w tym zakresie wszechstronnej oceny, którą Sąd Apelacyjny podziela. Ostatecznie Sąd ten uznał, że podstawą ustalenia wysokości wynagrodzenia dodatkowego należnego powodowi była dokument znajdujący się na karcie 72 akt sprawy. Jak zeznał świadek Z. (jeden z byłych członków zarządu pozwanej spółki), dokument ten był podstawą ustalenia, czy cele określone dla każdego z członków zarządu indywidualnie, zostały przez niego zrealizowane. Świadek P. S.-księgowy pozwanej spółki zeznał z kolei, iż jest to tzw. dokument kontrolingowy, w którym zostały wykazane wyniki wszystkich spółek grupy również tych sprzedanych.

Był to dokument, którym rozliczono wszystkie spółki wchodzące w skład koncernu na koniec danego roku (w tym wypadku roku 2007). Na potrzeby koncernu pewne transakcje były eliminowane, a pewne zaliczane, dlatego ten dokument mógł różnić się od dokumentów księgowych. Był to wewnętrzny dokument spółki, tworzony według wewnętrznych zasad w celu rozliczenia spółek wchodzących w skład koncernu.

Wynik grupy HB - 6 obejmował również dochód ze sprzedaży spółek (...), (...) oraz (...). Dochód ze sprzedaży wyniósł 48 466 zł, a w rezultacie dochód (...) (bez odsetek, podatków i amortyzacji) dla grupy Hb - 6 składającej się po sprzedaży ze spółek (...) - 6 i (...) wyniósł 21 872 min złotych. Kwota ta stanowiła podstawę obliczenia należnego powodowi wynagrodzenia dodatkowego.

Trafnie Sąd pierwszej instancji podkreślił, że zarówno uchwała rady nadzorczej jak i umowa z powodem nie uzależniały wypłaty wynagrodzenia od innych działań powoda niż wypracowanie określonego zysku spółki. Umowa nie wskazuje również na wynik operacyjny jako podstawę do wypłaty wynagrodzenia. Jedynym wyłączeniem przewidzianym w umowie był dochód aperiodyczny, przy czym umowa nie precyzowała, co należy rozumieć pod tym pojęciem.

Podzielić należy stanowisko tego Sądu, że dochody spółek mogą pochodzić z różnych źródeł zarówno z działalności operacyjnej jak i sprzedaży majątku, środków trwałych jak również udziałów i akcji w innych spółkach. Powód wskazywał, iż w latach poprzednich spółka dokonywała szeregu transakcji związanych z zakupem i sprzedażą nieruchomości, akcji i udziałów i były one zawsze traktowane jako przychody związane z funkcjonowaniem spółki a nie przychody aperiodyczne. Zostały one również uwzględnione w dokumencie na karcie 72 i wliczone do dochodu E.. Dochód ze sprzedaży udziałów lub akcji nie stanowi zatem dochodu aperiodycznego, jest to zwykła działalność spółki, a zatem dochody ze sprzedaży spółek nie powinny zostać wyłączone z dochodu grupy będącego podstawą ustalenia dochodu E..

Wyliczenie dochodu przez powoda dokonane w pozwie było zatem prawidłowe i Sąd przyjął je jako podstawę rozstrzygnięcia.

Również rozliczenie co do okresu pełnienia funkcji prezesa zarządu przez powoda nie budzi zastrzeżeń Sądu drugiej instancji; określa go końcowa data odwołania powoda z funkcji prezesa zarządu.

Nawet jednak przyjmując, iż wynagrodzenie dodatkowe powinno ulec zmniejszeniu o 5/12 (okres sierpień - grudzień 2007), to – jak trafnie zauważył Sąd Okręgowy - i tak przekracza ono kwotę 215 000 euro, stanowiąca górną granicę wynagrodzenia powoda.

Sąd Okręgowy nie naruszył także przepisów prawa materialnego – art. 65 § 2 k.c., ani art. 378 § 1 i art. 379 k.c.

Treść umowy powoda z pozwaną za rok 2005 nie może budzić wątpliwości, skoro umowa ta (w zakresie relewantnym w sprawie) została skonsumowana.

Skoro w czasie jej obowiązywania wszedł w życie regulamin wynagradzania członków zarządu, z którym umowa ta była zasadniczo zgodna, a jedynie zawierała pułap wynagrodzenia mniej korzystny dla powoda, umowę korygującą warunki wynagrodzenia na rok 2007, której zewnętrznym wyrazem było pismo z 10 kwietnia 2007 r. – przyjęte przez powoda, odczytane w całości: pisma z 11 maja 2005 r. i regulaminu z października 2005 r., należało uznać, w świetle niespornych faktów i praktyki funkcjonowania w tym zakresie, jako zawartą pomiędzy powodem i radą nadzorczą, w imieniu której działał wiceprzewodniczący S..

Powyższe pozostaje w zgodzie z powołanymi przepisami kodeksu spółek handlowych.

Zgodnie z art. 378 § 1 k.s.h. rada nadzorcza ustala wynagrodzenie członków zarządu zatrudnionych na podstawie umowy o pracę lub innej umowy. Tak było w sprawie niniejszej.

Z kolei w myśl art. 379 § 1 k.s.h., w umowie między spółką, a członkiem zarządu spółkę reprezentuje rada nadzorcza.

To również miało miejsce, albowiem radę reprezentował p. S., jako wiceprzewodniczący rady nadzorczej.

Sąd pierwszej instancji co prawda wadliwie przywołał w sprawie art. 98 k.p.c., gdy tymczasem poprawnie powinien był przywołać art. 100 k.p.c. Niemniej w istocie zastosował się do tego przepisu, albowiem zasądził na rzecz powoda część tylko poniesionych kosztów sądowych (opłaty od pozwu) – niewiele ponad 1/3, w czym zapewne uwzględnił także prawo pozwanej do części wynagrodzenia zastępstwa prawnego. Mieściło się to w dyspozycji sędziowskiego uznania i wyniku procesu. O kosztach zaś strona nie reprezentowanej przez pełnomocnika należało orzekać z urzędu (art. 109 k.p.c.

Z tych wszystkich względów, na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.